

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ

Κωνσταντινούπολις, 21

Κατά τὸ συμπόσιον, ὄπερ πρὸς τιμὴν τῶν λειτουργῶν τοῦ κράτους, ἐδόθη τὴν ἐπιτομήν μου ἐποίησάμην. Καὶ πασσαῖς ἀναστάς ἔλεξε τάδε:

«Μεγαλειότατε!

«Ἐρμηνεύων τὰ αἰσθήματα τῶν ἀδελφῶν καὶ πάντων τῶν πιστῶν ὑπηκόων, οἵτινες ἀναζῶσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον Σουλτάνου, οὐ τὰ προτιθέμενα καὶ αἱ ἀρεταὶ προκαλοῦσι τὸν θυμιασμὸν πάντων, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ συγκρατῶ τῇ Ἰμ. Μεγαλειότητι ἐπὶ τῇ περιτομῇ τοῦ λίκου ἀγαπητοῦ αὐτῆς μίτου.»

Εἰς ταῦτα ὁ Σουλτάνος ἀπήντησε:

«Ἐπιτομῶν ὁμολογῶ καὶ μεγάλως χαίρω διὰ τὰ αἰσθήματα τῶν πιστῶν μου ὑπηκόων, ὧν ἐγένεσθε ὁ ἔρμηνευτής. Βεβαιώσατε αὐτοῖς, ὅτι ἡ εὐμερῖα καὶ εὐτυχία αὐτῶν εἰσι τὸ ἀποκείμενον τῆς ἐμῆς μερίμνης.»

Ἀναγράφον τὴν προσφώνησιν ταύτην τοῦ Μ. Βεζύρου καὶ ὁ Σουλτάνος ὡς καὶ τὰ τῶν ἑορτῶν ἐν τοῖς ἀποκρίμασι προτιθέμαι ὅπως γνωρίσω τοῖς τοῦ φιλικῶς ἀναγνώσταις τὴν διαφορὰν τῶν ἐν τῷ

Παλατίῳ. Ἄλλοτε οἱ πρωθυπουργοὶ καὶ ὑπουργοὶ οὐδὲν ἐτόλμων οὐδὲ ν' ἀτενίσωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Σουλτάνου. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐδόξαζον ὅτι οὐδεὶς θνητὸς ἔπρεπε νὰ ἴδῃ τὸ τοῦ Σουλτάνου πρόσωπον, ἀὼς καίον διὰ τῆς θερμότητος, δυσωποῦν διὰ τῆς λάμψεως τοῦ ἡλίου δίκην ἀκτίνων αὐτοῦ καὶ ἐκθαμβοῦν διὰ τῆς βασιλικῆς μεγαλοπρεπειᾶς καὶ πομπῆς καὶ οὕτως τὸν βασιλέα σπουδῆ φεύγειν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ παλαιὰ Γραφὴ διηγείται, τὸν Ἀδάμ τοῦ μήλου τῆς γνώσεως διὰ τῶν ἀβρῶν χειρῶν τῆς Ἐβας γευθέντα τὸν ἐπὶ παρακοῇ ὀργισθέντα αὐτοῦ πλάστην Θεὸν φέβω φεύγειν ἐν τῷ Παραδείσῳ. Τὸ ἐπεισῶδιον Μαχμούτ τοῦ Β' κατὰ τὴν ἐν Ἀδριανουπόλει περιοδείαν αὐτοῦ, ὁπότε κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ οἱ κάτοικοι ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, ὅπως μὴ ἴδωσι τὸ πρόσωπον τοῦ καλῖφου, παρέχει ἰδέαν τινὰ τῶν τότε ἐπικρατουσῶν ἰδεῶν. Μικρὸν ὅμως κατὰ μικρὸν τὰ πράγματα ἀλλάσουσι πως, πλὴν ἡ ἀλλαγὴ οὐδὲν βεβιασὶ τὸ σπουδαῖον παρουσιάζει.

Αἱ ἑορταὶ τῆς περιτομῆς ἐκτάκτως ἐπανηγορίσθησαν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος. Μετέσχον δὲ αὐτῶν καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ λοιποί. Χάριν τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἀντιγράφω ἐνταῦθα κατάλογον τῶν φαγητῶν, ἅτινα παρετέθησαν εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ, ὡς εἶπες, ὁ Θεὸς, ποῦ ἐφάνη, εἰς τὴν κ. Κουντουριώτην. Ὁ κατάλογος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Δουγιὸν τσορπασί, Νέμτε μπουρεκί, Νεβρέκ βαλεγί, Δάμα κιζαρμασί, Φαρσάκ πιλιτζί, Δολμασί, Σογιὸν στακός, Κουὶς κομαζ, Καλίκι, κεμπαπί, Πιλάφ ζερδέ, Βουδίνγκα, Μπακλαβά, Ταβούκ γχιὸν σασού. Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὰ φαγητὰ ἦσαν ἱκανά· πλὴν ἐγὼ προὔτιμων τὰ τρία τελευταῖα γλυκύσματα.

Μόλις ἔλθων αἱ ἑορταὶ τῆς περιτομῆς καὶ σήμερον ἔχομεν τὴν τῆς 1ης τοῦ ἔτους τῆς Ἐγείρας 1301. Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, μετὰ τὸ σελαμιλί (προσευχὴν), ὁ Σουλτάνος δεχθήσεται τὰς εὐχὰς τῶν ὑπουργῶν τοῦ κράτους καὶ τοῦ δι-

αικοῦ σώματος διὰ τῶν διερμηνῶν τῶν πρεσβειῶν ἢ «Βακῆτ», ὡς ἡμειπίσημον ὄργανον τῆς Πύλης, ἐκείνης τῆς ἀρχῆς, τότε δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἡ ἀποκατεπνευσμένη τὰς μεταρρυθμίσεις, διότι τοῖς ἡγεμόσι αἱ τῆς «Βακῆτ» προτάσεις περὶ μονίμου ὠλογίου καὶ παραδόχῃς τῶν ἐπωνύμων παρὰ τοῖς Τούρκοις, οἵτινες τῶς μόνον κύριον ὄνομα εἶχον. Ἡ ἴδια ἑφημερὶς λέγει ὅτι ἡ τελευταία αὐτῆς πρότασις εὐηρέστησε τοῖς Τούρκοις. Λοιπὸν κατ' αὐτὴν ἔσομεν Μεχμέτ Μπογιατζής, Μαχμούτ Χαλβαντζής κλπ.

Ἡ «Χακῆκ» ἀναφέρει ὅτι Τούρκοι ἀφικθέντες ἐκ Κρήτης υπέβαλλον ἀναφορὰν εἰς τὴν Πύλην ζητοῦντες ὅπως ὁ διορισθῶμενος διοικητὴς Κρήτης εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ Φωτιάδου πασσᾶ ἢ Τούρκος. Εἰ τοῦτο ἐγένετο, καὶ βεβαίως ἐγένετο, οὐδὲν προέρχεται αὐθορμητῶς ἐκ τῶν Τούρκων τῆς Κρήτης, ἀλλ' ἐξ ὑποδαυλίσεως τῆς Πύλης. Γνωστὴ ἡ τάσις αὐτῆς εἰς τὸ ἀποκρούειν τοὺς Ἕλληνας αὐτῆς ὑπαλλήλους.

Οὔτις

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 21 Ὀκτωβρίου.

«Αἱ προσπάθειαι ἡμῶν νὰ τεινώσιν εἰς τὸ εὐαρεστεῖν τῇ Ἰ. Πύλῃ» ἰδοὺ μία τῶν τελευταίων ἐντολῶν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινῶν πρεσβευτὴν αὐτῆς. Ὁ ταύτην ἀκούων ἡ ἀναγινώσκων βεβαίως θέλει ὑπολάβει ὅτι οὐδὲν ἐκκρεμὲς ζήτημα ὑφίσταται μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ὅτι ἡ τελευταία ἐπίσης πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλει ὅπως εὐαρεστήσῃ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει. Ἄλλ' ἔχουσιν οὕτω τὰ πράγματα; Ἡ φιλία τότε μόνον δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅταν ἡ πρὸς τοῦτο τάσις ὑπάρχῃ. Ποία δὲ ἡ πρὸς τοῦτο τάσις τῆς Πύλης; Ποῦ εὐρετέα; Ἐν τῷ ραπίσματι ὄπερ κατήνεγκε καθ' ἡμῶν, καὶ ἐξ οὗ αἱ παρειαὶ ἡμῶν εἰσέτι εἰσὶν ἐρυθραὶ καὶ ἀλγοῦμεν, ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἑλληνικῶν σημάτων ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου, ἢ ἐν τῇ καθ' ἑκάστην συλλήψει ὑπηκόων ἑλλήνων, οἵτινες ἐν ἐρεβώδεσιν εἰρκταῖς προιάπτονται ἐπὶ τῇ μὴ ἀποτίσει φόρων ἀδικαιολογητῶν; Ἄλλ' ἐάν θελήσῃ τις ν' ἀπαριθμῆσῃ τὰ ὅσα ὑφίστανται ἐνταῦθα οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνες ἀγνοῶ, πῶς καταλήξει, τσαῦτα εἰσὶ τὸ πλῆθος. Ἀπὸ τοῦ αἰοιδίμου Δελγησώργου ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συμφιλίωσης. Τῆς συμφιλίωσης ταύτης ἐσμέν πιστοὶ ὁπαδοί, ἀλλ' ὅπως γίνηται αὕτη καὶ ἐπιτύχῃ, ἀνάγκη ὅπως καὶ ἡ Τουρκία κατανοήσῃ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην αἰσθανομένη ἐπιδιώξῃ τὸ πρᾶγμα, φιλίως φερόμενη πρὸς τὴν ὅμιον αὐτῆς χώραν, τὴν Ἑλλάδα. Ἄν τοῦτο ἐγίγνετο καὶ ἡ φιλία εἰλικρινῶς τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπεδέχετο, ἠθέλομεν ἀντιμεταχειρῆσαι αὐτὴν τοῦ κ. Τρικούπη διαγωγὴν, καὶ ἡμεῖς οὐδὲν ἔκτος τῆς Ἑλλάδος διατρίβοντες, ἐσμέν συμπολιτευόμενοι. Τοῦτο ὅμως μηδὲν ἔστιν ὅτι συμβαίνει. Διὸ πρὸ τῆς ἀναρροσῆς τὴν Πύλην, καθότι αἰεὶ ὁ ἀγὼν πάντα ρόδινα βλέπει, πρὸ τῆς ἐντολῆς ν' ἀποστείλῃ αὐτῷ ἐντολὰς πρὸς ἐπιτελήματα καὶ βελτίωσιν τῶν ἑλλήνων καιολογητῶς ρίπτονται εἰς τὰς φυλὰς κυβερνήσεις, ἀφοῦ φαίνεται αὐτῇ αἰτία τοῦ κ. Κουντουριώτην, ὃν, κατὰ τὴν ἐντολήν, ἀποφύγειν παρεξηγήσεων, τιμῶμεν, σεβόμεθα καὶ

ἀγαπῶμεν, νὰ μεταδώσῃ αὐτῷ διὰ τινος μέσου ἡ ἀνάγκη αἵματος, καθότι φαίνεται μεγίστην πάσῃ ἀνάγκῃ ὡς ἔδει ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἐνέργει, ἢ ἢ ἐν τῷ περὶ τὴν ἀπολυτοτάτου ὄπως θεράπευσή διὰ μεταφραστικῶν ἀπολυτοκρατῶν, κ. Κ. Καλλιᾶδης, ὅστις καὶ ἐξέλιξεν τὴν ἀπολυτοκρατικὴν ἐγκρατὴς ὑπάρχει, καὶ τὰ μέγιστα ἀξιοπρεπέστατα οἶδεν καὶ τὴν γαλλικὴν ἀπολυτοκρατικὴν ὁμοίει, καὶ ἐν γένει ἡ θέσις ἐγκρατῆς ἀπολυτοκρατίας διὰ τὴν θέσιν.

Ἄλλ' ἄρα γε διὰ τὴν ἐπισημότητα τῶν ἐπισημοκίων τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐπισημοκίων ἢ ἀπολυτοκρίσεως; ἠθέλομεν ἀδικήσασθαι οἱ ἁπλῆ ἀδικεῖν ἐπισημοκίοντες, εἰ τοῦτο δισχυρίζομαι. Τὴν θέσιν αὐτῶν οἰκοὶ καὶ τὸ ἡμέτερον προξενεῖον, ἐν τῷ πολλὰ τὰ πλημμελῆ καὶ μάλιστα ἐν τῇ διερμηνείᾳ αὐτοῦ. Τινὲς τῶν διερμηνέων εἰσι μὲν ἐγκρατεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἀλλ' ἀδασίς τῶν πραγμάτων εἰς ἃ ἐκλήθησαν καὶ κεκτημένοι, ὡς ἐκ τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν βεβαίως, δι' ὃ οὐκ εἰσὶν ἀξιοκατάκριτοι, πολὺ τὸ φοροδέες. Ὡς ἐκ τῆς ἀγνοίας δὲ τῶν πραγμάτων, ἐν οἷς διατελοῦσι, καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν, πολλὰς ἀντι καλοῦ μεγίστου κακοῦ πρόξενον, ἐβόηον καὶ ἀντι ὠφελείας βλάβης. Ἀνάγκη λοιπὸν μεγίστη καὶ ἐπείγουσα νὰ διαρρυθμισθῇ ἡ διερμηνεία καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ γενικοῦ ἐνταῦθα προξένου καὶ τοῦ ἀ. διερμηνέως κ. Ἀποστολίδου. Ἐννοοῦμεν νὰ ὦμεν τοιοῦτοι ὅποιοι ἐμπρέπει νὰ ὦμεν. Ἐννοοῦμεν κυβερνήσασθαι ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀνδρικήν. Ἐννοοῦμεν πρεσβεῖαν ἐπίσης ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀνδρικήν. Ἐννοοῦμεν τὸν πρόξενον τοιοῦτον, τὴν διερμηνείαν τοιαύτην καὶ αὐτοὺς τοὺς κλητῆρας. Ἔως ἐπὶ πόλαιοί τινες ἐπὶ τούτοις ἀναγκαγχάσου, προβάλλοντες τὴν ἀσθένειαν τῶν μικρῶν. Τούτους οἰκτείρομεν. Ναί! τοὺς οἰκτείρομεν, διότι ἄλλα κράτη νεώτερα καὶ ἀσθενέστερα ἡμῶν εἰσι ἀξιοπρεπέστερα, ἀνδρικώτερα καὶ μεγάλα κατορθοῦσιν ἔργα, ἐνῶ ἡμεῖς ἐσμὲν τεταπεινωμένοι καὶ μόνον ἐν λόγῳ ἱκανοί.

Ἀνεμοστρόβυλος

ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, 19 Ὀκτωβρίου.

Μετὰ τὴν ὁστέιλαν ὑμῖν ἐπέσταται, ἀλλ' ἐλπίζω τὸν πρᾶγματων.

Καὶ τῶν συνελεύσεως, ριακὴν, ἦτις σμένα, ἐξέσ μετατραπεί ἦν καὶ ἡμεῖς νέβαινον, διὰ μετὰ τὴν τὴν οἰκίαν, καὶ πρᾶγμα, διεμήνυσεν τοῖς τε Πατριαρχικοῖς Ἐξάρχουσιν καὶ τῷ Μητροπολίτῃ ὅπως διὰ παντὸς μέσου συμβιβάσῃ τὰ

28 Σεπτεμβρίου ἐπιστολὴν μου, δὲν ἐπέσταται, νὰ γράψω λυπηρὰ ἐπεισόδια, ἐν ἐκείνῃ ἔγραφον, τὴν καθυσχύασιν τῶν

τὴν ἀπόπειραν συμπληρώσεως γενικῆς ἔσσαν χώραν τὴν προπαραλλοῦσαν Κυριω εἰρήσθω, διότι τὰ περασμένα ἔξα- τῆς κεφαλῆς τῶν μητροπολιτικῶν, ὄχιωσιν κατὰ τοῦ μητροπολίτου, καθ' ἴφικοντο, ἴσως δὲ καὶ μεγαλειότερα συ- τῶν φρονιμωτέρων παρημποδίζοντο, ἀπόπειραν, βλέπουσα ἡ ἐνταῦθα δι- ἄσσαν κατάστασιν εἰς ἣν περιῆλθον τὰ

συμβιβάσαστα, σχηματίσασιν προσωρινὴν Ἐφορίαν, καὶ ἀνοί- σαι τὸ γυμνάσιον.

Ἐνεκα τῆς ἐκ τῆς Διοικήσεως προελθούσης ταύτης πείσεως, οἱ Ἐξάρχου καὶ ὁ Μητροπολίτης ἠναγκασθήσαν νὰ προ- βῶσιν εἰς πρᾶγματα, σχηματίζοντες προσωρινὴν Ἐφορίαν ἐκ τῶν κυρίων Χατζῆ Σταύρου Χ' Λαζάρου, Δημ. Φιλίππο- βίτες καὶ Νικ. Μιχαὴλ βῆν, μετ' ἧς τὴν παρελθούσαν Παρα- σκευὴν ἠνέφραν τὸ Γυμνάσιον, ἐπὶ τὸ ἐπισημότερον ψαλέντος ἀγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν Ἐξάρχων, παρου- σία πολλῶν πολιτῶν καὶ τῶν συρρευσάντων μαθητῶν. Ἀπε- φασίσθη δὲ συγχρόνως ὡπως τὸ σχολικόν, τοῦτο ἔτος ἀφι- σσῃ τὸ αὐτὸ προσωπικόν, γυμνασιάρχην (Οἰκονόμου) καὶ κα- θηγητὰς ἀνευ οὐδεμιᾶ, μεταβολῆς.

Συγχρόνως ἐπιτροπὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων διορι- σθεῖσα θὰ συντάξῃ μετὰ τῶν Ἐξάρχων καὶ τοῦ Μητροπολί- του τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, ἀποφασί- σθέντος νὰ ἀναφερθῶσι τοῖς Πατριαρχείοις; ἀν διαφωνήσασιν εἰς τι, τὴν ἀπόφασιν τῶν ὁποίων ἀμφοτέραι αἱ μερίδες θέ- λουσι παραδεχθῇ.

Καὶ οὕτω τὰ εἰς τὸ μὴ περαιτέρω ἀφιχθέντα κοινοτικὰ μας δὲν ἤθελον πιθανὸν κατορθώσασιν νὰ τακτοποιήσασιν, οὔτε τὰ συμβούλια καὶ αἱ συσκέψεις τῶν Πατριαρχικῶν Ἐξάρχων, οὔτε ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Γραμματείου, καὶ ἴσως τὸ ἔτος ἀνευ Γυμ- μεν, ἀν μὴ **Τούρκοι** (σημεῖα τῶν καιρῶν), καὶ ἀδιοικητῆς τῆς πόλεως μας Γκαλίπ-πασᾶς ἐπενεβαῖνον, ἰδόν- τες τὰς ἀγόνους προσπάθειας τῶν θελόντων μὲν, μὴ δυναμέ- κων ὁμως νὰ ἐπιφέρωσι τὴν τάξιν.

Εἶθε ἡ προσγενομένη ἐκ τοῦ λυπηροῦ τούτου ζητήματος, τοῦ τόσοσιν συνταράξαντος τὴν κοινοτητα Θεσσαλονίκης, βλάβη τῷ Μακεδονικῷ ἀγῶνι καὶ τῷ Ἑλληνισμῷ, κατανοηθεῖσα ὑπὸ τῶν αἰτίων, γενῇ αὐτοῖς μάθημα διὰ τὸ μέλλον.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, ἐνῶ ἡ ὑπὸ τὸν Γ. Κατσα- ρὸν ληστικὴ συμμορία ἐκ 12 ἀτόμων ἀπαρτιζομένη, αὐτὴ αὐτὴ ἡ πρὸ καιροῦ τὸν πλούσιον Τούρκον κτηματιᾶν Μεχμέτ πασιὰν συλλαβοῦσα, διήμερου ἐν τῷ περὶ τὴν Βέρροϊαν δάσει « Σοφολὸς », διὰ προδοσίας προσβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν, πρῶην τοιοῦτου καὶ τοῦ ἀμνηστευ- θέντος Τσάμη, ἔγοντος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του περὶ τοὺς 30 στρατιώτας, κατεστράφη σχεδὸν ὀλόκληρος, φονευθέντων ἐπτά ἐκ τῶν ληστῶν, τῶν λοιπῶν τεσσάρων μετὰ τοῦ ἀρχιληστοῦ Κατσαροῦ, κατορθωσάντων νὰ διαφύγωσι, συντόνως ὁμως κα- ταδιωκομένων ὑπὸ τοῦ στρατοῦ.

Τῶν ἐπτά φονευθέντων ληστῶν αἱ κεφαλαὶ ἐκομίσθησαν ἐν- ταῦθα πρὸς ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ-πασᾶ, ὅστις τες- σαρὰς ἐκ τούτων ἀνεγνώρισεν ὡς ἀποτελοῦντας μέρος τῆς συλλαβούσης αὐτὸν συμμορίας.

Ὁ ἐνταῦθα ἡμέτερος Γενικὸς Πρόξενος κ. Π. Λογοθέτης πρὸ δεκαήμερου εὐρίσκειται εἰς περιουδεῖαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μετὰ τοῦ ἡμετέρου Προξενεῖου Σωτ. Ἀστεριάδου. Ἐλπί- σωμεν.

Μακεδῶν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νεανίσκος ἵνα ὑπηρετῇ δωρεὰν ἐν οἰκίᾳ, νὰ φοιτᾷ δὲ εἰς τὸ σχολεῖον.